

タイ語の受身文と日本語の受身文

杉浦優子

一般に、日本語の受身文型(J)とタイ語の受身文型(T)は相当するものと考えられている。

(J) 名詞1(被動作主) + は + 名詞2(動作主) + に + 動詞[ナイ形](ら)れる

(T) 名詞1(被動作主) + thùuk + 名詞2(動作主) + 他動詞

しかし、すこし日本語を学習したタイ人、またはタイ語を学習した日本人、あるいは両言語を学習した外国人はすぐ気づくことだが、(J)と(T)それぞれの文型の、それぞれの言語におけるふるまいは同じではない。異なる言語なのだから、それは当然である。

本稿の目的は、タイ語における文型(T)のふるまいを整理、分析し、文型(J)の日本語におけるふるまいと比較することである。まず1章で簡単に日本語の受身文の分類とタイ語の受身文との対応を示し、2章ではタイ語の受身文と主題化文の関係について考察する。3章ではいわゆる迷惑の受身についてタイ語を検討し、4章でタイ語と日本語の受身文の比較を行う。

ประโยชน์รวมของภาษาไทยกับประโยชน์รวมของภาษาญี่ปุ่น

SUGIURA Yuko

โดยทั่วไปเป็นที่เข้าใจกันว่ารูปประโยชน์รวมของภาษาญี่ปุ่น (J) กับรูปประโยชน์รวมของภาษาไทย (T) นั้นสอดคล้องกัน

(J) คำนาม1(ผู้ถูกกระทำ) + は + คำนาม2(ผู้กระทำ) + に + 畿りや(ナイ形)(ら)れる

(T) คำนาม1(ผู้ถูกกระทำ) + ถูก + คำนาม2(ผู้กระทำ) + 畿りや

แต่ถ้าเป็นคนไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่นหรือคนไทยที่เรียนภาษาไทยหรือคนต่างด้าวที่เรียนหั้งสองภาษา ก็จะสังเกตได้ว่าพฤติกรรมของรูปประโยชน์รวม (J) และ (T) นั้นไม่เหมือนกัน นี่ถือว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ เพราะภาษาญี่ปุ่น กับภาษาไทยนั้นเป็นคนละภาษากัน

จุดประสงค์ของบทความนี้คือสะสางและวิเคราะห์พฤติกรรมของรูปประโยชน์รวมของภาษาไทย (T) และเปรียบเทียบกับรูปประโยชน์รวมของภาษาญี่ปุ่น (J)